

۲-۳. استنتاج شخصیت حقوقی گروه‌های غیردولتی مسلح درگیر در منازعه

عراق و سوریه

شخصیت حقوقی گروه‌های غیردولتی مسلح می‌تواند تحت «حقوق بشر بین‌المللی»^۱، «حقوق کیفری بین‌المللی»^۲، و «حقوق بشردوستانه بین‌المللی» مطالعه شود که از میان آنها حقوق بشردوستانه بین‌المللی به‌طور خاص در شرایط منازعه مسلحانه قابل‌کاربست است (Arimatsu & Choudhury, 2014: 3). تحت حقوق بشردوستانه، منازعه به آياک و نياک قابل تقسيم است. بر اساس ماده ۲ مشترک کنوانسیون‌های ژنو یک آياک «هنگامی وقوع می‌یابد که یک دولت به‌طور یک جانبه از زور مسلحانه علیه دولت دیگر استفاده کند» (Cameron, 2015: 1215)^۸. بنابراین، گروه‌های مسلح شخصیتی تحت حقوق بشردوستانه قابل‌کاربست بر آياک ندارند، مگر با تفسیر موسع در موارد تحت ماده ۱ (۴) پروتکل الحاقی اول.

نکته اساسی در شخصیت حقوقی گروه‌های غیردولتی مسلح تحت حقوق بشردوستانه ماده ۳ مشترک کنوانسیون‌های ژنو است که حداقلی از مراقبت بشردوستانه را به طرف‌های درگیر در نياک دیکته کرده است (Green, 2000: 44)^۹. کلمه «طرف»^۳ در ماده ۳ مشترک به هر دو دولت، شامل دولت میزبان یا دولت خارجی مداخله‌گر، و گروه غیردولتی مسلح ارجاع دارد. شخصیت گروه‌های مسلح تحت ماده ۳ مشترک سؤال برانگیز به نظر می‌رسد، زیرا تنها دال بر برخی تعهداتی است که به وسیله «طرف‌های متعاقد عالی»^۴، یعنی دولت‌ها، بر گروه‌های مسلح، به‌عنوان «مفعول»^۵، نه «موضوع»^۶ کنوانسیون‌های ژنو، دیکته شده است. در مقابل، در یک تفسیر موسع، قابل استدلال است که هر دو «طرف» منازعه مقید به مقررات این ماده شده و از آنجا که دولت‌های متنازع نیز در معامله با

1. International Human Rights Law (IHRL)

2. International Criminal Law (ICL)

3. Party

4. High Contracting Parties

5. Object

6. Subject